

Marion Pedersen (V):

Nu er det jo en anden lov, hr. Lennart Damsbo-Andersen taler om, nemlig den lov, som handler om arbejdsmiljø, og som gør, at arbejdsgiveren skal overholde visse regler, så medarbejderen forhåbentlig ikke bliver syg på arbejdet eller af arbejdet. Derfor kan det, at man ikke skal gøre medarbejderne syge, jo ikke komme med i denne lov. Det her handler alene om, hvordan man skal gribe ind, når ulykken desværre er sket og folk er blevet syge.

Så jeg forstår ikke helt den der sammenblanding, for det er jo arbejdsmiljøloven, vi snakker om, på den anden måde. Og selvfølgelig skal en hvilken som helst arbejdsgiver altid sørge for, at risikoen for, at der overhovedet kan ske noget som helst med medarbejderne, mens de er på arbejde, så de bliver syge, er så lillebitte.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Jamen er ordføreren så ikke enig i, at der i det lovforslag, som vi behandler her i dag, overhovedet ikke er et eneste krav til arbejdsgiverne om, hvordan de skal forholde sig? De eneste, der bliver stillet krav til, og som bliver jagtet, er de syge.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Marion Pedersen (V):

Nej, det mener jeg bestemt ikke er rigtigt. Som jeg fortalte i min ordførertale, har jeg været arbejdsgiver i mange år, og jeg må, indtil den her lov bliver vedtaget, faktisk ikke ringe til mine medarbejdere. Jeg kan få fagforeningen på nakken og få et erstatningsansvar på nakken, hvis jeg ringer til en syg medarbejder og spørger, om vi ikke skal prøve at snakke lidt om, om vedkommende måske kunne komme tilbage på arbejde i nogle timer, eller snakke om deres situation.

Nogle gange ved man jo godt som arbejdsgiver, hvad der er i vejen, eller man kan have en formodning om det, men som det er i dag, har man ikke lov til at ringe til medarbejderne og tale med dem stille og roligt. Det må man ikke, det er simpelt hen forbudt. Man får fagforeningerne på nakken, i samme sekund man prøver på det. Det får man med det her ret til som ar-

bejdsgiver, og dermed går arbejdsgiveren aktivt ind og tager medansvar for medarbejdernes sygdom. Men det andet, som hr. Lennart Damsbo-Andersen henviser til, er altså en anden lov.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Thomas Adelskov for en kort bemærkning.

Thomas Adelskov (S):

Nu nævnte ordføreren jo selv i sin ordførertale, at det her var en trepartsaftale. Når man stiller sig op og selv taler om trepartsaftalen, synes jeg derfor, at det er rimeligt, at man også kan svare på spørgsmålet om, hvorfor der ikke er noget i den trepartsaftale, der også taler om at forbedre arbejdsmiljøet. Det er jo fuldstændig rigtigt, som hr. Lennart Damsbo-Andersen sagde til ordføreren, at en tredjedel af sygefraværet kan henføres til arbejdsmiljøet. Men her gør man intet. Til gengæld stiller man en lang række krav til lønmodtagerne om, hvad de kan blive udsat for at skulle gøre. Det er det ene anklagepunkt i forhold til den aftale.

Det andet, og det er det, som jeg synes er det måske allermest alvorlige i det her, er, at der er lavet en økonomisk incitamentsstruktur i det her forslag, der betyder, at for at kommunerne kan holde skindet på næsen og økonomien i orden, skal de aktivere størsteparten af de sygemeldte ude i kommunen – ikke efter, om det nu er relevant for den enkelte syge at blive aktiveret enten på en rygscole eller ved anden aktivering, men simpelt hen fordi kommunerne er kommunaløkonomisk afhængige af, at de aktiverer de syge.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Marion Pedersen (V):

Jamen det er da rigtigt, at en stor del af den sygdom, der er på arbejdspladserne, er arbejdsrelaterede og relaterer til arbejdsmiljøet på den ene eller den anden måde. Men det er altså en anden lov; det skal jo ikke ind i det her.

Jeg ved ikke, hvorfor man ikke har taget det med ind i trepartsforhandlingerne – jeg var ikke med ved bordet, men det kan være, at hr. Thomas Adelskov er bedre informeret om det via sine kontakter – men det ændrer ikke ved, at det her lovforslag alene tager hånd om, at man nu som arbejdsgiver aktivt skal gå ud og kontakte medarbejderne. Kan man ikke internt, altså mellem medarbejder og ledelse, komme frem til en